

биво и благотворително дружество съ целъ, да се учатъ младитѣ жени да шиятъ, да бодатъ шевици, да редятъ добре дома си и да събиратъ помощи за подпомагане на бедни, но добри ученички и други момичета които се нуждаятъ отъ образование и работа въ живота.

Тѣй младата учителка Райна Георгиева се прослави съ ума и работата си вжтре и вънъ отъ училището. Всѣки тичаше при нея за съветъ и упжтвание. Учебната година се свърши благополучно. Ученичкитѣ показаха добъръ успѣхъ и ржкодѣлнитѣ имъ работи зачудиха всички граждани.

Започна се втората учебна година. Училищата пакъ се напълниха съ деца. Райна Георгиева се показва още по-трудолюбива и опитна въ работата си.

Неочаквана и опасна покана

Настѣпва 1876 година. Всички работятъ добре въ училището. Ала въ края на месецъ мартъ става нѣщо чудно. Една вечеръ, когато учителката Райна си свърши училищната работа и взе да се готви да иде дома си, неочаквано се яви предъ нея единъ мжжъ (Иванъ Джуджевъ) и я повика да трѣгне съ него до кжщата на учителя Искрю Цв. Мачевъ, гдето ще ѝ се обади нѣщо. Учителката, безъ да подозира нѣщо, трѣгва и съ водача си стигатъ въ кжщата. Когато влизатъ вжтре въ една стая, тя вижда събрани наедно нѣколко млади мжже, които приказватъ разпалено. Шомъ влѣзе учителката, разговорътъ между мжжетѣ се спрѣ. Райна се ржкува съ всички познати по редъ и стига до единъ непознатъ 35 годишенъ господинъ съ руси мустаци. Учителката се спрѣ и поисква да узнае, кой е този човѣкъ. Непознатиятъ отговаря:

— Азъ съмъ този, който се намира навсѣкжде и никжде, който знае всичко и нищо, който може всичко и не казва нищо. . .